

Dereerka

...čítanie pod školskú lavicu
č. 3 marec 2009

Na úvod

Odkrojili sme kúsok zo siedmeho mesiaca školského roka 2008/2009. Prekročili sme polročnú hranicu, dni bežia, letia...učíme sa, cvičíme, súťažime, chodíme do divadla, deviataci finišujú v príprave na prijímacie skúšky, na testovanie. Zostávajú nám necelé štyri mesiace. Na čo? Vy nepoznáte vety: „Ale oprav si tie trojky! Usiluj sa, aby koncoročné vysvedčenie bolo také, aké bolo polročné!“

Aj Vám tieto reči lezú krkom hore? Nie ste sami! Niektorí si vravia, že nezáleží na známkach. Občas čosi nevychádza, no aj snaha sa cení. Je dokázané, že keď vám niekto pripomína prácu, ktorú máte vykonať, robíte ju s väčšou nechuťou alebo ju nespravíte vôbec. Hoci si vravíme, že to nenecháme na poslednú chvíľu, mnohým sa to opäť stane.

Ešte máme dostatok času, tak si vstúpme do svedomia. V tomto polroku nás čaká veľa, vééééé! a práce. Treba zapnúť mozgy a učiť sa. Júnové vysvedčenie je dôležité.

Ale nie je to všetko iba o učení! Tešte sa, prichádzajú príjemné jarné dni. No a kým slniečko začne intenzívnejšie hriať, prečítajte si tretie číslo nášho školského časopisu.

Za redakčnú radu Kika Rypáková :)

Naše decká v divadle

Divadlo. Čarovné, magické, zábavné. Sediť v hľadisku divadla je iné, ako stráviť čas pred televíziou.

V piatok 27. februára sa prváci z tried pani učiteľky Bojanovskej a pani učiteľky Temerovej vybrali za kocúrom do veľkého mesta. Teda do Bratislavy na predstavenie v Slovenskom národnom divadle „Kocúr na kolieskových korčuliach“.

No a v nedeľu 1. marca sa deti z prvého stupňa pobrali na divadelné predstavenie „Mrázik“. Zašli na Novú scénu, kde s napätím sledovali osudy pracovitej Nastenky a rozmaznanej, škaredej Marfuše.

Že sa vám zdajú známe tieto mená? Rozprávka s pesničkami vznikla na motívy obľúbeného filmu. Že viete, ako sa to skončí? To vôbec neprekáža! Každé divadelné predstavenie je jedinečným zážitkom.

P. Habová

Zápis prváčikov do školy

16. a 17. januára 2009 sa konal na malackých základných školách zápis žiakov do prvého ročníka. Všetky deti, ktoré sa zúčastnili zápisu čaká veľká zmena...začnú chodiť do „veľkej“ školy. Deti sa tešia na chvíľu, keď zasadnú do školských lavíc. Už na zápise sa stretli s pani učiteľkami prvého stupňa. A veru pýtali sa ich na mnoho vecí: na meno a priezvisko, bydlisko. Možno máte v živej pamäti aj vy svoj zápis do prvej triedy. Hádám aj vás sa spytovali na geometrické tvary, básničku či pesničku. Do našej školy nastúpi od septembra 66 detí. Už dnes sa na nich tešíme!

L. Dospivová

Pani učiteľka Adamovičová a pani učiteľka Paíčková počas zápisu prváčikov.

Týždeň priateľstva

Jeden rok sa skladá z 52 týždňov. Ubiehajú pomerne rýchlo. Nenazdáme sa - a opäť týždeň uletel, utiekol, ubzikol. Medzi povinnosťami, úlohami, krúžkami sa nemáme čas zamýšľať nad prostými vecami. Vedeli ste, že existuje týždeň priateľstva? Asi nie. V dňoch od 19. do 25. februára sa pripomína takýto týždeň.

Uvažovali ste o tom, čo je priateľstvo? Každý si ho predstavuje inak. Niekomu stačí mať pár priateľov, ale iným záleží na tom, aby mali veľa priateľov. Priateľstvo je veľmi dobrá vec. Ten, kto nájde priateľa, istotne musí byť veľmi šťastný. Skutočných priateľov nie je veľa. Priateľstvo sa môže zmeniť i na lásku, no myslím si, že žiadna láska sa nezmení na priateľstvo.

Poznáte tieto myšlienky? Priateľstvo je ako zlatá niť. Keď sa pretrhne, dá sa zviazať, ale uzlík tam zostane. Priateľstvo je láska bez krídel. Priateľstvo je to, keď sa o niekoho môžeš oprieť a povedať mu, ako ti je.

Kto je teda priateľ? Priateľ je ten, ktorý príde, keď druhí odchádzajú. Ukáže nám krásu, hodnotu, dôležité miesto vo vesmíre, našu schopnosť rásť a robiť krásne veci. Stojí vždy na našej strane. Je ten, čo o nás všetko vie, a predsa nás má rád.

Premýšľal si o cene priateľstva? Premýšľal si o svojich priateľoch? A akým priateľom si ty sám?

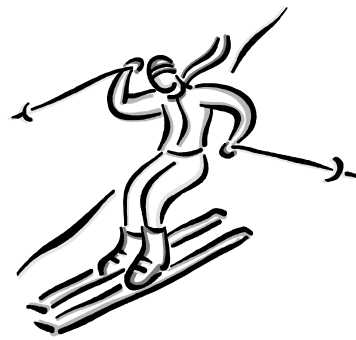
P.S.: Chráňte si svojich priateľov...

J. Sedlák

- Bez dôvery nie je priateľstvo. (Epikuros)
- Bez slobody nie je pravé priateľstvo. (George Sand)
- Priateľstvo je súčasť ľudského šťastia. (Jan Werich)
- Priateľstvo jedného múdreho je lepšie než priateľstvo všetkých nerozumných. (Demokritos)

Lyžiarsky!

Na lyžiarskom výcviku sme boli pri mestečku Brezno, v hoteli Drotár. Príroda v okolí bola nádherná. Stromy, kry a tráva...všetko to bolo pokryté snehovou bielou perinou, len kde-tu vykúkali steblá trávy.. Jednoducho nádhera.

Prišli sme k hotelu a ihneď sme začali vykúkať z okien. Všetci sme boli zvedaví na tú úžasnú krajinu okolo. Všetci sme chceli vidieť, ako vyzerá okolie, svah. Pohľad nám najprv padol na biely svah. Kdesi na bielom podklade sme občas uvideli nejakú tú červenú, modrú alebo inú bodku, ktorá sa šmýkala až dole. Boli to lyžiari.

„Chlapci vyjdú von a povykladajú lyže!“ zakričal pán Beleš, jeden z našich inštruktorov. Chalani sa nie veľmi nadšene vyhrnuli von a pustili sa vykladať lyže. Oni ich s „úžasnou“ ohľadupnosťou vyložili. Potom sme prišli na rad my, dievčatá. I my sme sa vyrútili z autobusu a nakopili sme sa pred dverami nášho dočasného príbytku. Čakali sme, kým nás niekto pustí dnu. Rozmiestnili nás po izbách, začali sme si vybalovať veci. O šiestej bola večera, ktorá zaručene všetkým chutila. Večer sa už všetci tešili na nasledovný deň, keď sme už konečne mali ísť na náš vytúžený svah.

V pondelok ráno služba všetkých pobudila. Niektorí už boli hore, iní neboli veľmi nadšení tým, že sme ich budili. Potom nasledovali raňajky. Po nich sa všetci s nadšením poobliekali do lyžiarskeho oblečenia. Vyšli sme von a začali sme si obúvať lyžiarky. Podaktorým to išlo ťažšie, iní s tým už mali prax. Keď sme však prišli na svah, všetci sa tešili na lyžovačku. Dokonca aj tí, čo na lyžiach ešte v živote nestáli.

Inštruktori nás porozdeľovali do skupín. Začiatovníci ostali v tretej skupine. Tá sa zo začiatku učila iba základy - napríklad pluh. 2 a 3 skupina vyrazila vyššie na kopec. Po viac ako dvoch hodinách lyžovania alebo aspoň pokúšania sa o to, sme všetci „hladní ako vlci“, šli s radosťou na obed. Po ňom všetkým dobre padlo trochu oddychu. Po náročnom dni...

Ale náš deň sa ešte nekončil... Poobede sme sa zнова vyobliekali do lyžiarskych kombinéz a zнова sme sa vydali na svah. Znova sme pokračovali v našom výcviku. Deň čo deň, teda okrem stredy, ktorá pre nás bola kritickým dňom. Lyžovali sme sa iba doobeda a potom sme išli do obchodu.

V piatok, posledný deň lyžovačky, sme mali dôležitú úlohu. Slalom! Slalom, v ktorom sme sa rútili dolu svahom ako o život. Na konci poobedného lyžovania si odvážlivci mohli zasúťažiť aj na skokanskom mostíku o najdlhší a najlepší skok.

Večer nás čakal iný program - karneval. Zišli sa veru masky naozaj hocijakého druhu. Stretli sa americkí futbalisti s rockovou skupinou, sporo odeté dievčatá, škôlkari, včielky, krívajúca bosorka, obchodníci, zbitá manželka, bezdomovec, čertica, Pipi dlhá pančucha, upratovačka, ba aj sedmospáčka. Všetci sme sa vynikajúco zabavili, pohrajkali a zasmiali.

Večerný program sa skončil a my sme sa museli ísť nielen odstrojiť, ale aj baliť. Niektorí sa na spiatočnú cestu chystali ešte večer, iní nahádzali veci do tašiek až ráno. Myslíme si, že nikto sa na odchod netešil. Boli sme totiž veľmi dobrý kolektív. Na takúto lyžovačku sa len tak nezabúda.

N. Partlová. Z. Kováčiková

Ako bolo?

Ako sa ti páčilo na lyžiarskom?

Sára: Jedným slovom SUPER!

Denis: Veľmi sa mi páčilo.

Diana: Geniálne...

Samo: Dobre...

Lirijs: !Luxus!

Myslíš, že si sa naučil/a lepšie

lyžovať alebo lyžovať vo

všeobecnosti?

Sára: Prvýkrát som lyžovala, ale naučila som sa dobre lyžovať.

Denis: Áno - určite!

Diana: Technika sa veľmi zlepšila.

Samo: Áno ...

Lirijs: !JO! ☺

Koľkokrát si spadla/spadol?

Sára: Asi štyrikrát...

Denis: Asi osemkrát, ale pády boli aj tak najlepšie!

Diana: Raz, posledný deň - a to brutálne.

Samo: 3-4-krát plus rozbitá hlava hehe.

Lirijs: 3-krát.

Bude ti LYŽARÁK chýbať?

Chcel/a by sa tam ešte vrátiť?

Sára: Určite áno ... bolo to nezabudnuteľné.

Denis: Áno a rád by som sa tam ešte vrátil.

Diana: Veľmi, určite ...

Samo: Áno, rád sa tam ešte vrátim.

Lirijs: JO!!!! ☺

Sára

Denis

Diana

Samo

Lirijs

Bol/a si spokojný/á s kolektívom?

Sára: Áno, všetci boli super.

Denis: Určite ÁNO!

Diana: Skvelý kolektív...

Samo: Áno ... bola sranda

Lirijs: JO! ☺

Skočil/a si zo skokanského mostíka?

Ak áno, páčilo sa ti to?

Sára: Áno, asi 10-krát, bolo to úžasné

Denis: Áno, akoby som lietal, skvelý pocit.

Diana: Áno, priam som lietala.

Samo: Skočil, 5-krát, SUPER!

Lirijs: Nie, nie som predsa samovrah ... hehe. ☺

Ako sa ti lyžovalo?

Sára: Výborne!

Denis: Celkom dobre, ale keď bol predom mnou Filip alebo keď sa strepal, strepal som sa s ním.

Diana: Celkom dobre...

Samo: Vynikajúco, keby sem-tam nebola zamrznutá zjazdovka.

Lirijs: Luxus...

Páčil sa ti večerný program?

Sára: Jasné, že áno, bola sranda.

Denis: Veru, že hej, hlavne keď som vyhral.....hehe.

Diana: Áno ... bolo to zábavné

Samo: Jasnééééé! ☺

Lirijs: JO ... ale podľa toho, ktorý.

Čo sa deje v škole, keď v nej nie sme? ...téma

Očami potískate ručičky na hodinkách. Konečne! Je pol druhej. Beriete tašky, prezuvky hodíte v šatni na lavičku, v horšom prípade pod lavičku a v lepšom ich rýchlo strčíte do vrecúška. Vybehnete zo školy. Odfúknete si. Ďalší školský deň za vami.

Veľká školská budova stíchne. Sem-tam sa mihnú tí z vás, ktorí majú ešte popoludňajšie povinnosti. No školské triedy a chodby nezostávajú opustené.

Poobede si vyhrňajú rukávy a začínajú svoju pracovnú časť dňa pani upratovačky. A veru - milé decká, niekedy im dáte zabrat'. Zabudol si v lavici ohryzok z jablka? Obal z keksíka spadol na zem? Tých pár rozšliapaných lupienkov? Že sa ti rozliala malinovka? „Zabudol“ si sa prezut' a vonku prší? No a čo! No a čo? Nieкто to uprace. Kto - nieкто?

Nechceme vám prehovárať do duše. Ved' každý z vás veľmi dobre vie, že odpadky patria do koša. Istotne by ste ani doma neodhodili obal od čokolády pod stôl. Tak prečo by ste to robili v škole? A tu vás vidí viac ľudí než doma! Nebudete sa predsa hanbiť.

Zrejme ste o poriadku v škole takto neuvažovali. Zdá sa vám predsa úplne normálne, že ráno vojdete do pozametanej, poumývanej triedy s prázdnyim košom.

Medzi naše pani upratovačky patria aj pani Gabriela Chmeliarová a Mirka Stankovičová. Spýtali sme sa na prácu, ktorú vykonávajú.

Pani Mirka Stankovičová meria cestu do našej školy deväť rokov.

O ktoré priestory sa staráte?

Na starosti mám 1. poschodie.

Baví vás táto práca?

Baví. Je potrebná.

Aká je vaša pracovná doba?

Do roboty chodím popoludní, každý štvrtý deň mám rannú službu.

Myslíte si, že by deti mohli byť v udržiavaní poriadku lepšie?

Určite áno. Po deťoch zostávajú plné lavice, odpadky sú nahádzané vedľa koša, no a tak ticho dodám - mohli by po sebe splachovať WC.

Upratujete aj vonku?

Áno, najmä hlavný vchod.

Pani Gabriela Chmeliarová nám prezradila, že v našej školičke pracuje už 22 rokov.

O ktoré priestory sa staráte?

Upratujem celé prízemie, časť suterénu a raz za týždeň aj telocvičňu.

Baví vás táto práca?

Musí ma baviť.

Aká je vaša pracovná doba?

Chodievam ráno, na rannú službu, no a potom poobede.

Pracujete aj počas školských prázdnin?

Vtedy máme veľa práce. V lete celý mesiac chystáme školu na začiatok školského roka.

Pozametaná chodník v zime. Pokosený trávnik. Opravený kvapkajúci vodovodný kohútik. Zatlčený klinček. Vymenené žiarovky. Opravená školská lavica. Teplo v triede. Odnesené zásielky na poštu. Prinesené časopisy pre decká. Urobilo sa to „samo“? Kdeže, ba nepomohol ani žiadny Samo.

Je to práca nášho pána školníka. Pán Jozef Jurkovič pozná všetky zákutia našej školy. Pokojne, trpezlivo sa stará o to, aby veci v našej škole fungovali tak, ako majú.

Pána školníka sme sa spýtali na jeho prácu i záľuby.

Kol'ko rokov pôsobíte na našej škole?

15. marca to bude 40 rokov.

Čo vás priviedlo k tejto práci?

Zdravotné problémy. Mal som zlomenú nohu a lekár mi odporučil tento typ práce.

Aké činnosti v škole vykonávate?

Všetko, čo zvládam: od WC až po kúrenie.

Čo robíte v práci najradšej a čo nerád?

Najradšej kosím trávnik a strihám kríky a nerád opravujem rozbité skrine, lavice...

Máte radšej letné či zimné práce?

Rád pracujem aj v lete, aj v zime.

V čom by sa mali deti polepšiť?

Nemali by ničieť školský majetok.

Sú nejaké triedy, do ktorých musíte chodiť častejšie?

Teraz ešte nemám vytipovanú triedu, ale minulý rok to bola 9. C.

Aké sú vaše záľuby mimo práce?

Hlavne šport, ale už sa mu nevenujem aktívne. Teraz rád pozerám športové programy.

Ďakujeme za rozhovor.

Nevieme, či ste sa niekedy zaoberali tým, kto a ako zabezpečuje poriadok v škole. Jasné, istotne ste si všimli pani upratovačky či pána školníka! Premýšľali ste však o ich práci? A možno to beriete ako čosi obyčajné, samozrejmé. Možno si poviete, že „je to ich robota“. Otázkou však je najmä to, či si dokážeme vážiť prácu iných.

Potešilo by nás, ak sme vás inšpirovali k tomu, že si začnete upratovať svoju lavicu a priestor okolo nej.

Pripravili: M. Blažičková, P. Habová,
J. Sedlák

In Case of Emergency

Mne sa nič nemôže stať...čo sa mi môže stať...prečo by sa to malo udiat práve mne... No hádam najviac pri sledovaní televízie si uvedomujeme, aký je náš život krehký. Neprejde deň, aby sa na nás nevalili informácie o nešťastiach rôzneho druhu. Stať sa to teda môže aj každému z nás. A práve v takej chvíli môžeme byť aj sami sebe na pomoci.

Mobil sa stal našim každodenným spoločníkom. Toto si všimli aj zdravotníci a záchranári. Zopár hláv popremýšľalo a vznikla skratka ICE alebo in case of emergency, teda v prípade nebezpečenstva. Ihneď, napríklad po nehode, sa člen záchrannej služby môže skontaktovať s vaším blízkym. Rýchlo sa dozvie o vašom zdravotnom stave či krvnej skupine.

Zostáva len veriť, že človeka s označením ICE v tvojom telefóne budeš volať len ty sám. Aj to len preto, aby ste spoločne zašli do kina.

Diana Šrámková

Tra-la-la ...alebo: zaujíma vás?

Chcela by som vám v každom čísle napísať o hudobnom štýle. Premýšľali ste o tom, ako vznikali jednotlivé hudobné štýly? Viete niečo o histórii „svojej“ muziky? Počujete v rytme hip-hop, punk, rock?

Zaujal ma hip-hop. Poviem vám hlavne o jeho vzniku a jeho histórii.

Hip hop alebo hip-hop ako subkultúra vznikol v New Yorku (USA) v 70. rokoch 20. storočia v prostredí štvrtí obývaných prevažne černošským obyvateľstvom. Počas rokov sa vyvinul do svojej dnešnej podoby - celosvetovej mestskej subkultúry mládeže. Hip-hop vznikol už počas otroctva černochoch, ktorý si krátil čas vymýšľaním rýmov. Potom sa ďalej vyvíjal na diskotékach, tým spôsobom že sa ku skladbe vymýšľal text prezentovaný cez mikrofón do éteru. Ako napríklad hocijaká rýmovačka. V ďalšej dobe bol rap považovaný za spôsob ako ohúriť nežnejšie pohlavie.

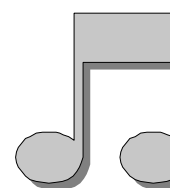
Až v 70. rokoch sa zmenil hip-hop do podoby, ako ho poznáme dnes. Postupne sa hip-hop dostal aj na iné kontinenty a, samozrejme, aj do Európy. Hip-hop sa delí na štyri časti a tie sú: rap, breakdance, grafity, Dj-ing a niekedy sa uvádza aj piaty, a to beatbox.

V roku 1970 sa hip-hop stal oficiálnym hudobným štýlom. Takmer okamžite sa stal hlavným hudobným prúdom Ameriky. V tú dobu tiež začalo jeho šírenie po celom svete. V 90. rokoch sa jedna forma hip-hopu začala nazývať Gangsta Rap a stala sa hlavnou časťou americkej hudby. O tejto forme sa viedli rôzne polemiky a niektorými ľuďmi bol dokonca zatracovaný. Jeho texty boli chápané ako propagujúce násilie, drogy a odpor k ženám.

Po roku 2000 bol už hip-hop rozšírený po celom svete a obsadzoval všetky prvé miesta vo všetkých hudobných rebríčkoch. Prvý hip-hopový záznam je všeobecne uznávaný pre člena skupiny Fetback Band King Tima III z roku 1979, The Griots of West Africa je skupina neustále cestujúcich spevákov a básnikov, ktorých hudobný štýl dost pripomína hip-hop. Párty boli často doprevádzané hudbou, najčastejšie funkcom a soulom. Prvý Djs na block parties začali preberať bicie z rôznych pesničiek a vkladali ich do svojich beatov. Tým začalo byť ich predstavenie oveľa zaujímavejšie, zábavnejšie a dalo sa na ich beaty lepšie tancovať. Táto technika hrania sa neskôr stala bežnou pre Jamajku a do New Yorku ju začali prinášať práve títo prístahovalci z Jamajky. Obzvlášť sa o to potom postaral krsný otec hip-hopu - Dj Kool Herc. Hudobný štýl DUB naopak vznikol na Jamajke tak, že americkí námorníci počúvali R&B, ktoré mohli počuť Jamajčania aj zo svojich rádii. Rýchlo prešiel z používania reggae nahrávok na funk, rock a neskôr aj disko. Pretože vybraté bicie z nejakej pesničky boli veľmi krátke, Herc, ale aj ďalší Djs začali používať pre ich predĺženie audio mixér a dva rekordéry.

Z mixovacej a scratchovacej techniky sa nakoniec vyvinuli breaky. Pôvodne rapperi v piesňach predstavovali seba a iných priateľov v publiku (známe hulákanie do hip-hopových nahrávok). Rapperi začlenili do hudby podobne rytmické texty ako afroamerická kultúra. Na začiatku 70. rokov sa tiež zrodil breakdance. Vznikol popri block parties a ako b-boys, tak aj b-girls pred publikom tancovali svoje úžasné kreácie. Tento štýl bol prvý raz zdokumentovaný v Beat Street.

P. Janotková

Olympiáda v anglickom a nemeckom jazyku

Deviatak Peter Havran reprezentoval našu školu až na dvoch olympiádach: v nemeckom a anglickom jazyku. Zdá sa vám to až nepochopiteľné? Skôr by sme mohli povedať - obdivuhodné.

Koľkým jazykom sa venuješ?

Dvomi - anglickému a nemeckému jazyku.

Ako sa pripravuješ na jazykové olympiády?

Špeciálne ani nie.

Z akých častí sa skladajú spomenuté olympiády?

Olympiády majú dve časti: ústnu a písomnú. V ústnej časti je potrebné pohotovo reagovať a hovoriť na danú tému.

Aké úspechy si dosiahol?

V tomto roku som sa zúčastnil krajských kôl. V nemeckom jazyku som skončil na treťom mieste, v anglickom jazyku som získal druhé miesto. V minulom školskom roku som bol prvý v celoslovenskom kole. A to je úspech, ktorý si najviac cením.

Čomu by si sa chcel venovať v budúcnosti?

Prekladateľstvu. Už teraz nadobúdam skúsenosti. Občas podľa potreby prekladám texty kamošom.

Aké máš záľuby?

Venujem sa hre na gitare, baví ma počítač.

Si deviatak. Čo plánuješ do budúcnosti?

Chcel by som pokračovať v štúdiu na Gymnáziu v Malackách so zameraním na cudzie jazyky.

Ďakujeme za rozhovor.

Rozprávali sa N. Partlová, P. Habová,
Z. Kováčiková.

Raz, dva, tri!

Volejbal predstavuje hru, v ktorej dve družstvá oddelené vysokou sieťou pomocou svojich rúk, ramien a zriedka aj iných častí trupu udierajú do lopty a snažia sa ju premiestniť na opačnú stranu siete.

Táto hra má dlhoročnú tradíciu i v našom meste. Jednou z nádejí je i naša deviatačka Mirka Reháková. Hovorí sa o jej talente. Nielen sa hovorí! Mirka ako štrnásťročná nastúpila v extralige za VTC Pezinok. Taktiež bola zaradená na základe rozhodnutia reprezentačného trénera p. Mareka Henčeka do širšieho, 22-členného kádra kadetskej reprezentácie (roč. 92-93). Ten sa pripravuje na aprílové majstrovstvá Európy. Oficiálne to znamená, že Malacky majú po dlhom čase reprezentantku Slovenskej republiky vo volejbale. Mirka získala i ocenenie v ankete Volejbalista roka v kategórii U18.

Zašli sme za Mirkou do 9. B a položili sme jej zopár otázok.

Koľko rokov sa venuješ tejto kolektívnej hre?

Šesť rokov.

Máš volejbalový vzor?

Nie, nemám.

Hrá volejbal niekto z tvojich blízkych?

Volejbalu fandi všetci. Tatko hrá volejbal, brat Tomáš je členom mužského družstva A TJ Strojár Malacky.

Ako často trénuješ?

Trénujem štyri razy do týždňa, hrávam aj zápasy.

Aký je tvoj volejbalový sen?

Chcela by som sa dostať do reprezentácie.

Držíme ti palce, Mirka!

Naši olympionici

Biologická olympiáda

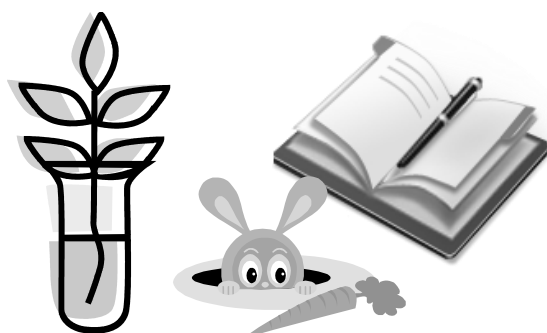
Biologická olympiáda sa skladá z viacerých častí. Účastník si musí pripraviť projekt - poster i obhajobu svojho snaženia. Úspešný musí byť i pri riešení úloh testu.

Karolína Haramiová z 8. B triedy si vybrala tému výskytu a ochrany srstnatej poľovnej zveri na Záhorí. Motivovala ju pani učiteľka Filová. Pri príprave na olympiádu jej podal pomocnú ruku otec. Pozorovala jeleňa, srnku, daniela a zajaca. Umiestnila sa na druhom mieste v okresnom kole.

Slovo olympiáda pomenúva vrcholné medzinárodné športové preteky, ktoré sa konajú raz za 4 roky. Olympiáda nemusí byť však len športovou súťažou. Poznáme aj iné druhy olympiád. Tie školské. Matematické, geografické, jazykové, biologické, dejepisné. Zúčastňujú sa na nich aj žiaci našej školy.

A veru...príprava na vedomostnú olympiádu sa vyrovná príprave športovej. Vyžaduje si vytrvalosť, nápad, schopnosť vynájsť sa.

Spolu s Karolínou sa súťaže zúčastnila i Viera Jerigová, jej spolužiačka. Vierkiným objektom pozorovania sa stal výskyt liečivých rastlín v Lyskom priesmyku v okolí osady Švehlovce. Pozorovala najmä materinu dúšku, hloch jednosmenný, pamajorán obyčajný, ružu šíповú. S pomocou pani učiteľky Filovej, rodičov, babky a tety sa jej podarilo získať 1. miesto. Blahoželáme!

P. Janotková, P. Habová,
A. Balážová, N. Partlová,
Z. Kováčiková

Kto je kto v našej škole?

Pani učiteľka
RNDr. Katarína Drimalová

Pani učiteľka
Mgr. Dušana Žáčková

Ako dlho pôsobíte v tejto škole?

8 rokov.

Pôsobili ste pred príchodom na túto školu aj niekde inde?

Áno, vo Veľkých Levároch.

Ktoré predmety vyučujete?

Matematiku, fyziku a informatiku.

Ktorým záľubám sa venujete vo voľnom čase?

Bicyklovanie, turistiku a čítanie.

Ktorý je váš obľúbený televízny program?

Ordinácia v ružovej záhrade na Nove.

Aké knihy najradšej čítate?

Rada čítam knihy od Haliny Pawlowskej a od Matkina.

Ktoré zaujímavé miesta ste navštívili?

Navštívila som Kanárske ostrovy a cez leto sa mi najviac páčilo v Chorvátsku.

Aký je váš sen, vaša túžba?

Aby bol človek zdravý a šťastný - aj s celou rodinou.

Ako dlho pôsobíte v tejto škole?

20 rokov.

Pôsobili ste pred príchodom na túto školu aj niekde inde?

Nie.

Ktoré predmety vyučujete?

Všetky na prvom stupni.

Ktorým záľubám sa venujete vo voľnom čase?

Rada čítam, chodím do kina a na koncerty.

Ktorý je váš obľúbený televízny program?

Nemám žiadny taký obľúbený program.

Ktorá je vaša obľúbená kniha?

Tak tých je veľa...

Ktoré zaujímavé miesta ste navštívili?

Zaujala ma Manínska tiesňava.

Aký je váš sen? Aká je vaša túžba?

Aby deti chodili rady do školy. 😊

Kto pre vás píše?

Annamária Balážová, 8.A
22.1.1995/vodnár
14 rokov

- moje koníčky sú spanie, prechádzky s kamarátmi, plávanie
- rada počúvam rock-punk, hlavne skupiny Simple Plan a Good Charlotte
- moje obľúbené zvieratá sú psy a veveričky

- moje obľúbené farby sú čierna a červená
- moje neobľúbené predmety sú fyzika a matematika
- obľúbenými filmami sú Nemo, Mr. Bean - kreslený

Kristína Švehlová, 7.B
13 rokov
Škorpión

- moje koníčky sú: kreslenie, tanec, korčuľovanie (aj na ľade), volejbal, v lete behanie a v posledných mesiacoch je to aj písanie článkov do tohto časopisu

- rada si prečítam nejakú knihu, väčšinou dobrodružnú, už som prečítala všetky knihy Harryho Pottera a mnoho kníh od Julesa Verna
- medzi moje obľúbené filmy patria rodinné filmy a komédie
- nemám obľúbené zviera, ale mám rada psov
- moje šťastné čísla sú 1 a 5
- moje obľúbené farby sú: biela, modrá a zelená
- môj obľúbený predmet je zemepis, telesná a slovenčina

RUSSIA

Čo robí dnes?

Občas medzi nás zavítajú tí, ktorí už odišli z našej školy. Bývalí deviataci sa rozutekali, derú nohavice v laviciach iných škôl. No možno by ste i v radi vedeli, čo robia dnes.

Minulý školský rok bol naším deviatakom aj Ľuboš Janotka.

Ktorú strednú školu navštevuješ?

Gymnázium Alberta Einsteina v Bratislave.

S akým zameraním je táto škola?

Ide o bilingválne gymnázium so zameraním na ruský jazyk.

Čo sa skrýva pod názvom bilingválne štúdium?

To znamená že sa od druhého ročníka budeme učiť predmety matematika a fyzika v ruskom jazyku.

Ako dlho trvá štúdium na tejto škole?

Štúdium na tejto škole je päťročné, pretože v prvom roku sa vyučuje najmä ruský jazyk. Denne mám 3 až 4 hodiny ruského jazyka.

Prečo si sa rozhodol pre štúdium ruského jazyka?

Páči sa mi ruský jazyk a už od šiestej triedy som sa oň zaujímal. Veľmi ma potešilo, keď som zistil, že takéto gymnázium existuje.

Čím sa odlišuje ruský jazyk od slovenského jazyka?

Najväčší rozdiel je v písme. Písmo sa volá azbuka.

Bolo ťažké naučiť sa písmo azbuku?

Áno, veľa písmen sa mi mýlilo.

Je medzi študentmi viac chlapcov alebo dievčat?

V našej škole je viac dievčat ako chlapcov.

Čo zaujímavé ťa ešte čaká v tomto školskom roku?

V júni pôjdeme celá trieda na tri týždne do Moskvy, kde budeme navštevovať intenzívny kurz štúdia ruského jazyka v jazykovom inštitúte Alexandra Sergejeviča Puškina.

Tešíš sa do Moskvy?

Áno, veľmi sa teším.

Aké uplatenie môžeš mať po skončení štúdia na tejto škole?

Môžem sa uplatniť ako prekladateľ, učiteľ ruského jazyka alebo pracovať v diplomatických službách.

Chcel by si pokračovať v štúdiu na vysokej škole?

Áno.

Želáme veľa úspechov!

P. Janotková

BOX!

Box... 3 písmenká... v angličtine krabica, môže to byť P.O. Box , mraziarensky box....Box ako pástiarstvo. Pästný súboj.

Nemusíte hneď snívať o pevnom svalstve ani o kariére profesionálneho športovca, aby ste si čaro tohto športu vychutnali. Doslova sa pri ňom vybijete zo stresu a každodenných problémov. Vylepšíte si svoju kondičku a vycibríte pohotovosť, pozornosť. Na začiatok nie je nikdy neskoro, keďže box je športom pre všetky vekové kategórie. Stačí si ozrejmiť základy pravidiel hry a bezpečnosti.

Pointou boxu je knokautovať súpera za použitia pästí v rukaviciach. Zakázané sú všetky údery pod pás, rovnako ako na záhlavie, krk a chrbát. Každý vykonaný úder má svoj prislúchajúci počet bodov.

Oproti profesionálom sú amatérske zápasy kratšie, jednotlivé kolá trvajú 3 až 4 minúty. Samozrejme, súboj sa okamžite ukončí, ak príde k zraneniu, hrubému porušeniu pravidiel, kapitulácii jedného z hráčov alebo knokautu. Pri knokaute boxer nie je schopný postaviť sa po údere súpera, kým rozhodca napočíta do desiat.

Bojuje sa v 12 hmotnostných kategóriách - mimochodom veľmi príznačne pomenovaných. Od papierovej (nad 48 kg) až po super ťažkú váhu (nad 91 kg). Povinným sa stalo váženie pred každým zápasom a nutným predpokladom je, pochopiteľne, aj stopercentný zdravotný stav.

Bezpečnosť pri boxe začína už vybavením samotného ringu. Bojuje sa na podklade vyrobenom zo špeciálnych materiálov so schopnosťou tlmiť prudké nárazy. K amatérskej výstroji patrí špeciálna odľahčená obuv bez podpätkov, krátke trenírky nad kolená, tielko bez rukávov, chránič na brucho a na zuby, prilba a rukavice.

Zdá sa vám zvláštne hovoriť o boxe v súvislosti s deckami, ktoré sú žiakmi základnej školy? A predsa sa tomuto koníčku venujú aj naši spolužiaci. Deviatok Tran Tiep a ôsmak Jaro Šabík.

Ako si sa dostal k boxu?

Jaro Šabík - Sám od seba.

Tran Tiep - Kamarátil som sa s Jarom a on ma tam zobral, že aby som si to odskúšal.

Čo sa ti na tomto športe páči?

Jaro Šabík - Je to bitka spojená s rozmyšľaním.

Tran Tiep - Je to šport, ktorý je taký, že aj keď sa Vám nechce, musíte bojovať.

Jaroslav Šabík ako víťaz v ringu

Kedy si s týmto športom začal?

Jaro Šabík - Pred dvomi rokmi.

Tran Tiep - Pred deviatimi mesiacmi.

Máš v boxe aj nejaký vzor?

Jaro Šabík - Áno, Roga Jonesa Jr.

Tran Tiep - V boxe mám za vzor Mika Tysona.

Koľkokrát do týždňa mávaš tréningy?

Jaro Šabík - Štyrikrát do týždňa.

Tran Tiep - Niekedy máme 3 tréningy, keď má tréner čas tak aj štyri tréningy.

Zúčastňuješ sa spoločných sústredení?

Jaro Šabík 8.A. - Nie.

Tran Tiep 9.C. - Áno.

Plánuješ sa týmto športom zaoberať aj v budúcnosti?

Jaro Šabík - Áno.

Tran Tiep - Áno, ale len rekreačne.

Pokračovanie Jožkovej zvieracej ríše

Numbat pásavý

Žiadne iné zviera sa numbatovi pásavému ani trocha nepodobá.

Tento malý vačkovec (starší názov mravcožrút), ktorý sa vyskytoval v minulosti v Austrálii pomerne často, bol v 60. rokoch 20. storočia takmer vyhubený. Je ohrozený druh, no v súčasnosti sa vďaka ochranárom začínajú jeho stavy znovu zvyšovať.

Numbat pásavý (*Myrmecobius fasciatus*) sa vyskytuje v malej oblasti na juhozápadnom výbežku Austrálie. Je oficiálnym symbolom štátu Západná Austrália.

Keď sa pohybuje po eukalyptových lesoch a iných suchých lesných oblastiach, môže vydávať zvuk pripomínajúci „tut-tut-tut“, jemne krochkať. Keď sa len tak pohybuje po lese, chvost drží vztýčený, takže pripomína štetku na fláše. ☺

Numbat je veľký asi 20 až 28cm a chvost má dĺžku 16 až 21cm. Srst' je krátka a hrubá, najmä na chvoste. Na chrbte má 6 alebo 7 vertikálnych bielych pruhov, ktoré kontrastujú s tmavšou srst'ou na chrbte. Tieto pruhy dali tomuto druhu aj jeho prezývku „pruhovaný mravenčiar“. Brušná srst' zakrýva mlád'atá, ktoré si numbat nosí na prsiach, pretože nemá vak. Maškrtná papuľka skrýva malé zuby a dlhý jazyk prispôsobený na zbieranie termitov a mravcov. Numbat pásavý má 52 zubov, ale sú drobné a v podstate nefunkčné.

Živí sa termitmi a mravcami. Za deň je schopný skonzumovať 10 000 až 20 000 termitov. K potrave sa dostane tak, že labkou prerazí odumreté kmene stromov a ďalej už používa svoj dlhý jazyk, ktorým prehľadáva chodby v termitiskách.

V jednom vrhu je 2 až 4 mlád'at. Gravidita trvá len 14dní. Drobné mlád'atá potom niekoľko mesiacov strávia prisaté k matkiným mliečnym bradavkám.

Vedeli ste, že...alebo tajomstvá okolo nás

Svojou omamnou energiou a krásou nás priťahujú. Priam žijú medzi okolo nás. Aj farba kvetín nás ovplyvňuje, ba dokonca viac, než si myslíte. Farby nás ovplyvňujú počas celého života. Nosíme farebné oblečenie, ktoré si často vyberáme podľa nálady alebo príležitosti. Farbami si krášlime domov. Kupujeme farebné kvety ako symboly lásky, priateľstva, krásy, úcty alebo rozlúčky. Aké sú teda účinky farieb?

Indigo je tmavomodrá farba priam čierna. Hreje a zamedzuje oslabovaniu organizmu, preto je vhodná pre starších ľudí. Má liečivú silu pri bolestiach hlavy, uší, hrdla, pri nachladnutí, kašli, nádche. *Ružová* je zase najromantickejšia a najvznešenejšia farba. Upokojuje a robí človeka prítazlivejším, podporuje prežívanie pocitov, spokojnosti a šťastia. Ide o farbu romantiky, symbolizuje lásku, vernosť, priateľstvo, česť, harmóniu a súcit. *Oranžová* sa spája s teplom, hravosťou, spokojnosťou. Pôsobí silne, energicky, štedro a antidepresívne. Znamená úspech, spravodlivosť, prítazlivosť a vytrvalosť. Nosia ju ľudia s túžbou vyniknúť, ktorí sa nestarajú o názory druhých. *Žltá* je jednou z prvých farieb, ktoré si ľudské oko všimne. Používa sa na upútanie pozornosti alebo ako zvýrazňujúca prvok. Okamžite vnímame žltú ceduľu s čiernym textom. Hoci nemôže zvyšovať koncentráciu a udržiavať váš mozog čulý, pri nadmernom používaní pôsobí na oči nepriaznivo. Žltá farba predstavuje hravosť, svetlo, teplo, tvorivosť, slobodu, radosť. Pozitívne ovplyvňuje myslenie aj komunikáciu v kolektíve. *Zelená* má veľa významov. Najsilnejším z nich je istotne príroda. V tejto súvislosti zelená často predstavuje život, rast, mladosť, obnovu, nádej, pokoj. Je to najupokojujúcejšia farba s účinkom na nervovú sústavu. Zlepšuje sústredenie, pamäť, posilňuje zmysly. Zelená sa často používa na športové oblečenie. *Modrá* je jednou z najobľúbenejších a určite najkrajších farieb. Rozličné odtiene modrej symbolizujú inteligenciu, samotu, smútok, múdrosť. Má chladivý účinok a upokojuje. Ľudia v modrom oblečení vyvolávajú pocity pokoja, priateľstva a uľahčujú komunikáciu. Tmavomodrá môže vyvolať rešpekt, ale aj príjemné pocity. Je to farba stálosti, viery, oblohy a oceána. *Fialová* je farbou kráľovskej dôstojnosti. V prírode sa často nevyskytuje, a preto sa vníma ako umelá. Tmavofialová symbolizuje silu, duchovné ciele, vášnivú vieru, rešpekt a bohatstvo. Nosia ju cisári, vojenský velitelia a ďalší vysokopostavení ľudia. Stala sa symbolom rozvoja, úspechu, sily, múdrosti a nezávislosti.

Tebe sa páči čierna a tebe zasa červená? O ďalších farbách v budúcom čísle.

K. Tománková

Fašiangy u nás

Fašiangy sú obdobím od Troch kráľov až do polnoci pred škaradou – Popolcovou stredou.

Podľa prameňov z obdobia Veľkej Moravy sa u nás v 9. storočí používal pre fašiangy termín mjasopust (koniec jedenia mäsa pred pôstom). V Česku sa toto slovo zachovalo ako masopust, na Slovensku sme však neskôr prebrali nemecký názov fašiangy (fašangy), zo slova vast-schane, čo znamená – predstavte si – výčap.

Vo fašiangovom období bolo na hospodárstve relatívne menej práce. Ľudia sa obliekali do masiek, ktoré okrem zábavnej funkcie mali aj ochranný význam. Mali chrániť proti pôsobeniu negatívnych síl a zabezpečiť úrodný rok.

Tradičným jedlom tohto obdobia zostalo obradové pečivo – fánky, smažené šišky, ale aj slaninka s klobáskou či huspenina.

Ľudia sa počas fašiangov správali uvoľnene, parodovali zaužívané správanie sa, preobliekali atď.

A potom nastala Popolcová streda. V liturgickom kalendári je Popolcová streda prvým dňom pôstneho obdobia. Jej termín pripadá na 40. deň pred Veľkou nocou. Do týchto 40 dní sa nepočítajú nedele, preto v praxi pripadá Popolcová streda na 47. deň pred Veľkonočnou nedeľou.

V súčasnosti teda prežívame štyridsaťdňový pôst, ktorý sa skončí až na Veľký piatok. Je to prechodné obdobie medzi zimou a jarou.

K. Rypáková

Ako sme však prežili tohtoročný karneval?

V utorok 10. 2. si dohodli stretnutie v školskej jedálni našej školy zvláštne bytosti. Víly, princezné, rytieri, vodníci... Džús predávali čertice, spievala trošku staršia žiačka, mafián sa zabával s deťmi, vysmiaty klaun viedol školský vláčik...všetci si spoločne zatancovali, potešili sa s tými, ktorí mali šťastie v tombole i pri vyhodnotení masiek. Nikto však neodišiel bez darčeka. Každý účastník karnevalu dostal originál – hrnček na ranné kakao. Ten im pripomenie toto veselé popoludnie.

Toto že sú naše pani učiteľky? Počas fašiangov si v minulosti – a ako vidíte aj v súčasnosti – ľudia vyberali masky s vlastnosťami, po ktorých túžili alebo mali opačné vlastnosti. To znamená, že v triede nájdeme anjelikov. To sme radi.

...a toto istotne neuhádnete. Kto sa skrýva v týchto maskách?

Ranné kakao alebo čajík v zelenom hrnčeku? Dobré chute a pripomína dobrú zábavu.

Nielen dospeláci sa preobliekli. Najmä deti predstavili masky od výmyslu sveta! Všetci sa dobre zabávali pri veselých pesničkách skupiny MODEX.

Zaujímalo nás, aké masky si zvolili niektoré deti. S niektorými dečkami sme urobili rozhovor.

Pavína 2.C

Akú masku si si vybrala?

Démona.

Prečo si si vybrala práve túto masku?

Pretože je neobvyklá a páči sa mi.

Chcela by si ňou byť aj v skutočnosti?

Nie, pretože je mŕtvy.

Ktorá maska sa ti páči(okrem tvojej) ?

Policajt.

Miška, 3.B

Akú masku si si vybrala?

Som včielka.

Prečo si si vybrala práve túto masku?

Lebo sa mi páči.

Chcela by si ňou byť aj v skutočnosti?

Nie, určite nechcela.

Ktorá maska sa ti páči(okrem tvojej) ?

Páči sa mi princezná.

Alexandra, 3. A

Akú masku si si vybrala?

Som Pipi Dlhá pančucha.

Prečo si si vybrala práve túto masku?

Ani neviem.

Chcela by si ňou byť aj v skutočnosti?

Nie.

Ktorá maska sa ti páči(okrem tvojej)?

Páčia sa mi všetky masky.

Pet'ko 1.C

Akú masku si si vybral?

Som žirafa.

Chcel by si ňou byť aj v skutočnosti?

Nie, pretože by som bol veľmi vysoký.

Ktorá maska sa ti páči(okrem tvojej) ?

Páčia sa mi všetky masky.

Stalo sa čosi neočakávané?

Nie, to v závere boli ocenené najzaujímavejšie masky.

Predsavzatie?

Čo je novoročné predsavzatie? Každý si pod pojmom novoročné predsavzatie predstaví rozhodnutie, ktoré sa snaží aspoň čiastočne splniť. A prečo novoročné? Pretože s novým rokom prichádzajú nové možnosti splnenia vlastných túžob a želaní a aspoň trochu si uvedomiť vlastné chyby a pokúsiť sa ich napraviť.

Aj Vy si dáвате na prelome starého a nového roka novoročné predsavzatie? Patríte do skupiny tých, ktorí tento zvyk nepreferujú? Zdá sa vám čudné hovoriť o novoročných záväzkoch začiatkom marca? Tieto predsavzatia treba plniť. Darí sa vám to?

Niektorých žiakov z triedy 7.B, medzi ktorými boli aj členovia redakčnej rady, nám prezradili, či si dávajú predsavzatia, no najmä to, či ich napĺňajú.

Pavol Štefík

Dávaš si novoročné predsavzatia?

Nie, nedávam si.

A prečo si ich nedávaš?

Nevidím v tom žiadny zmysel.

Kristína Tománková

Dávaš si novoročné predsavzatia?

No, áno.

Spĺňaš svoje novoročné predsavzatia?

Niekedy, ale snažím sa.

Nicole Blanáriková

Dávaš si novoročné predsavzatia?

Áno.

Prečo si ich dávaš?

Aby som bola lepšia.

Kristína Rypáková

Dávaš si novoročné predsavzatia?

Ako kedy. Som taký typ človeka, ktorý je veľmi lenivý aj keď sa to snažím prekonať a preto tie predsavzatia nie sú občas podľa predstáv.

Spĺňaš svoje novoročné predsavzatia?

Ako som už povedala, som veľmi lenivá, ale občas to vyjde. Som cieľavedomá, ale lenivosť cieľavedomosť poráža.

A čo iní Slováci?

Najčastejšie novoročné predsavzatia Slovákov:

- nájsť si novú prácu
- viac sa venovať rodine
- prestať fajčiť
- žiadne

K. Švehlová, P. Štefík

Marec - mesiac /aj tvojej/ knihy

„Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom.“ Povedal pedagóg J.A. Komenský.

Mesiac marec (možno) poznáme ako mesiac knihy. Azda tento prívlastok už nevnímame tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má literatúra zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto.

Prečo si knihy viac pripomíname práve v marci?

Mesiac knihy pripomíname od roku 1955. Podľa jednej verzie sa stal mesiacom knihy z komerčných dôvodov. Zvolili si to sami kníhkupci, lebo na jar bola malá návštevnosť v obchodoch. A marec práve preto, lebo v tomto mesiaci sa narodil a aj zomrel Matej Hrebenda, významný buditeľ, ktorý sa podieľal na šírení slovenskej knižnej kultúry.

Od rozšírenia internetu je marec nielen mesiacom knihy, ale práve aj mesiacom internetu.

Stretnutia s knihou nezabezpečujú len kníhkupectvá a vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú aj knižnice. I ja sama navštevujem knižnicu, mám vlastnú domácu knižnú zbierku a občas si vypožičiam knihy aj od známych a kamarátov.

Siahnite po knihy! A nemyslím tým len utieranie prachu z nej. Skúste vymeniť telku či počítač za knižku. Dobrodružnú, rozprávkovú, fantastickú. O vílách, autách, zvieratách... Určite sa zabavíte.

L. Dospivová, Z. Kováčiková

